

INFORMACE A R N Í

18. 4. 2021
Ročník XXVIII. číslo 16

3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Zábřeh, Vyšehorky, Mírov
Zvole, Maletín
Dubicko, Rohle, Třeština
Klášterec, Jedlí, Svěbohov
Štítý, Cotkytle, Horní Studénky
Postřelmov, Lesnice, Dlouhomilov
Tatenice, Hoštejn, Lubník
Mohelnice, Studená Loučka, Úsov
Červená Voda, Jakubovice, Písařov
Loštice, Moravičany
Baie de Henne, satelitní misijní farnost na Haiti

Bože, tys obnovil svůj lid, abychom se mohli znovu radovat, že jsme tvými syny; dej, ať v nás velikonoční radost stále trvá, abychom s pevnou nadějí očekávali slávu vzkříšení. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a králuje po všechny věky věků. Amen

Žl 4 **Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!**

1: Sk 3,13-15.17-19

2: 1 Jan 2,1-5a

Ev. Lk 24,35-48

Ordinárium: Ebenovo č. 504

příště Latinské č. 509

EVANGELIUM K DNEŠNÍ NEDĚLI

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokož vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl.

Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu.

Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

K EVANGELIU DNEŠNÍ NEDĚLE

Vrchol Lukášova evangelia popisuje znovushledání Ježíše s učedníky. Přichází jako vítěz nad smrtí, ale nikoli jako panovník, který se všem pomstí. Cíl má jiný, rozšířit zvěst o záchraně.

V závěrečných slovech zaznívá podstata této zvěsti: Kristus trpěl a třetího dne vstal z mrtvých a v jeho jménu je hlášáno pokání, aby nám byly odpuštěny hříchy. Slovo „pokání“, řecky metanoia, znamená také obrácení; odvrácení se; lítost. Ježíšovo evangelium spočívá v ochotě zřít se cest zla a přijmout Ježíše do svého života. www.vira.cz

NALÉHAVÝ ÚMYSL APOŠTOLÁTU MODLITBY PAPEŽE FRANTIŠKA NA MĚSÍC DUBEN 2021

Modleme se za představitele státní moci, aby se v době pandemie zasadili za urychlenou distribuci vakcín a její spravedlivé sdílení zejména s nejhudšími zeměmi

Dnes je každý postaven před nutnost rozlišování. To není vždy jednoduché, zvláště když se máme vyjádřit bezprostředně, bez osvědčené předchozí zkušenosti. Papež František potvrzuje se vši vážností, že očkování proti covidu-19 je zcela ve shodě s naukou církve: „Domnívám se, že z etického hlediska by se všichni

měli dát očkovat. Není to volitelný krok, nýbrž etický úkon, protože není v sázce jenom naše zdraví a život, ale také zdraví druhých lidí“. A jde ještě dál, když upozorňuje: „Existuje sebevražedné popíračství, které si nedovedu vysvětlit.“ K této zodpovědnosti patří i zvýšená pozornost k tomu, zda nejsou zneužívány situace pandemie k obohacování, růstu vlivu nebo k rozdmýchávání nenávisti. I proto se papež obrací na veřejné mínění, zatímco celý svět se všemi nemocemi odevzdává Srdci Ježíše – jediného Lékaře. Vložme se tedy i my do Pánových ran, a tím do jeho Srdce, i se všemi problémy, které souvisejí s otázkou covidu-19.

KATOLICKÝ TÝDENÍK 16

CO NÁM COVID DAL A VZAL. Dočteme se na tematické dvoustraně „**Jak se pandemie podepisuje na životě církve a samotných věřících?**“ Přibýlo online přenosů bohoslužeb, na řadě míst se lidé aktivněji zapojili do služby.

Výzva, která souvisí s tematickou dvoustranou:

Ovlivnil uplynulý rok váš duchovní život? Napište o tom na dopisy@katyd.cz. Nejzajímavější příspěvky budou otištěny.

POZVÁNÍ K TELEVIZI

DEKALOG KRZYSZTOFA KIEŚŁOWSKÉHO NA TV NOE

Televize Noe uvádí Dekalog polského režiséra Krzysztofa Kieślowského, proslulou sérii 10 televizních filmů natočených na motivy desatera Božích přikázání. První díl byl odvysílán v neděli 11. dubna 2021. Následujících devět nedělních večerů tak můžeme sledovat hodinové televizní filmy, které byly inspirovány biblickým Dekalogem.

Více o Dekalogu si můžete přečíst na webu Film a spiritualita:

<https://www.filmspiritualita.cz/aktuality/174-kieslowski-dekalog-na-tv-noe.html>

SVÁTKY A PAMÁTKY TÝDNE

pátek 23. dubna

Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka

Svatý Vojtěch (v zahraničí známý pod svým birmovacím jménem Adalbert; slovensky Svätý Vojtech, polsky, německy Adalbert von Prag žil v letech 956? – 23. dubna 997) byl druhý pražský biskup pocházející z rodu Slavníkovců.

Vojtěch byl kritikem povrchního postoje ke křesťanství převládajícího v Čechách, vystupoval proti postojům v tehdejší společnosti, které se neslučovaly s církevním učením, zejména proti pohanství, obchodování s křesťanskými otroky, kněžskému manželství a velmi rozšířenému alkoholismu. Kromě toho se zasloužil o rozvoj domácího latinského písemnictví, zároveň však respektoval staroslovenskou kulturní tradici.

Je pokládán za autora nejstarších českých a polských duchovních písní, např. známé písně „Hospodine, pomiluj ny“.

Jeho působení komplikovala krize v českém knížectví, která se projevovala i rostoucími spory mezi Přemyslovci a Slavníkovci. V roce 988 se dostal do ostrého konfliktu s částí šlechty, proto zklamán opustil Čechy se záměrem vést asketický život mnicha. Na papežský rozkaz se do Čech vrátil v roce 992, ale poměry v zemi se nijak nezměnily, a tak se rozhodl Čechy opustit podruhé. Druhý odchod, ke kterému došlo krátce před vyvražděním Slavníkovců, mu zachránil život, a tak se do Čech již nevrátil. Byl zabit, když jako misionář působil na území pohanských Prusů.

OMEZENÍ POČTU ÚČASTNÍKŮ NA BOHOSLUŽBÁCH TRVÁ

Na základě rozhodnutí vlády je možná účast na mši svaté **v kostele sv. Bartoloměje jen pro 45 osob a v kostele sv. Barbory 18 osob.**

Ti, kteří se chtějí zúčastnit nedělní mše svaté, musí být zapsáni do seznamů účastníků, které jsou umístěny před mříží kostela sv. Bartoloměje. Ti, kteří mají zapsanou intenci na danou mši, mají přednost.

Doporučujeme od 16.00 hod. do začátku mše svaté využít možnosti pravidelné nedělní adorace, při které můžete přijmout Eucharistii.

K nedělní mši svaté v 8.30 hod. se můžete připojit online na webové stránce farnosti Zábřeh.

25. 3. 2021 ZEMŘELA HILDEGONDA MARGARETHA RIJKSENOVÁ

V letech 2001 uspořádala v galerii Tunklův Dvorec ve spolupráci se zábřežskou farností výstavu o Anně Frankové – Odkaz pro současnost a v roce 2003 v zábřežském muzeu výstavů reprodukcí – Rembrantovy biblické obrazy.

Paní Hildegonda Rijkseňová se narodila v Nizozemsku v roce 1950. Po krátkém studiu žurnalistiky se zaměřila na filozofii a teologii. Učení českého reformátora Jana Husa ji zaujalo natolik, že se rozhodla pro studium češtiny. V 80. letech nastoupila na Husitskou teologickou fakultu. Na začátku 90. let působila jako farářka husitské církve v Olomouci. Podílela se na založení centra ekumenického setkávání a dialogu křesťanů a židů v Olomouci, jehož se stala ředitelkou.

Requiescat in pace.

HISTORICKÁ PAMĚŤ FARNOSTÍ DĚKANÁTU ZÁBŘEH

Autorka knihy paní Marie Hamplová, tel. 731 086 097

25. – Římskokatolická farnost Úsov (Mährisch Aussee) s farním kostelem sv. Jiljí.

Administrátorem excurrento je P. Petr Souček.

První zaručená zpráva o existenci Úsova pochází z roku 1260, kdy hrad držel v zástavě bývalý olomoucký purkrabí Jiljí ze Švábenic. Existence byla některými posunována hluboko do 10. století, kdy tu hrad prý již stával.

Význam osady v podhradí stoupal a klesal s významem hradu, který ležel na důležité obchodní cestě do Slezska a Polska. Dnes je hrad přestavěn na třípatrový zámek.

Kolem roku 1330 zastavil král J. Lucemburský úsovské zboží bratřím Jaroslavu a Albrechtu ze Šternberka a za přešlá utrpení na válečné výpravě jim dal Úsov jako léno; Šternberkové jej však vyměnili kolem r. 1350 za Zábřeh a Rudu.

Když byla Morava rozdělena mezi syny markraběte Jana, obdržel Janův syn, litomyšlský biskup Jan Soběslav podle první závěti (24. 3. 1366) Úsov a Bludov.

Kostel svatého Jiljí v Úsově z r. 1736, je barokní stavba s prvky klasicismu. Jde o přestavbu staršího kostela z 15. stol. Roku 1736 byl kostel přestavěn podle projektu architekta Antonia E. Martinelliho na popud knížete Josefa Václava z Lichtenštejna.

Kostel vysvětil olomoucký biskup Jakub Arnošt z Lichtenštejna-Kastellkornu 23. 6. 1741. V 17. století byl kostel velmi bohatě vybaven, měl dva olomoucké misály, osm kalichů a 15 obrazů na stěnách.

Roku 1522 byla postavena kaple sv. Barbory, za švédských válek byla zpusťována a r. 1783 zrušena. R. 1624 byla na stejném místě postavena kaple svatého Rocha a stala se střediskem poutníků z okolních vesnic. Chodívala sem procesí jako dříve ke kapli sv. Barbory.

Prvním známým úsovským farářem byl r. 1452 Martin Urozenek.

Koncem 16. století působili na úsovské faře kněží utrakvističtí: Václav Písecký, Matouš Semelius, Václav Novolitský. Ale již v r. 1602 byl v Úsově katolický kněz František Birsius.

Pro nedostatek kněží navrhoval roku 1610 Karel z Liechtenštejna olomouckému biskupovi spojit farnost úsovskou s medlovskou, a obsadit ji řádným knězem, který by mohl mít i kaplana. Zdá se, že nejdříve patřil Úsov k farnosti v Polici, která je doložena už r. 1320.

Když byla v Úsově zřízena farnost, snad v 15. stol., a farnost v Polici zanikla, tvořily úsovskou farnost vsi: Police, Džbán (splynul s Policí), Klopina, Bezděkov, část Svinova (nynější Janoslavice), druhá část Svinova patřila k Rohli, kam byla r. 1780 přifařena i zbývající část vsi, Veleboř, městečko Úsov a Pančava

(Weizenfeld – židovská obec měla synagogu, hřbitov, od r. 1784 školu; splynula s Úsovem).

Roku 1783 byla k Úsovu přifařena z Mohelnice Stavenice. Roku 1848 měla tato farnost 4059 obyvatel, z toho 525 Židů. V Úsově stávala farní škola už v polovině 17. století. Městečko Úsov má ve znaku českého lva.

ČERVENOVODSKO**ČERVENOVODSKO**

SBÍRKY z neděle 11. dubna: Červená Voda 1.850; Písařov 1.180; Jakubovice 609; domov důchodců 75 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

P. Vitalij Molokov

FARNOSTI SPRAVOVANÉ Z KLÁŠTERCE

SBÍRKY z neděle 11. dubna: Klášterec 1.500; Svěbohov 2.400; Jedlí 2.500 Kč.

Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

P. Władysław Mach SDS

LOŠTICKO**LOŠTICKO****LOŠTICKO**

SBÍRKY z neděle 11. dubna: Loštice 3.400 Kč.; Moravičany 1.458 Kč.; Bílá Lhota 1.013 Kč. Pán Bůh ať vás odmění za vaši štědrost.

P. Kristián Libant CM

MORAVIČANY

V sobotu 24. dubna je v Moravičanech adorační den a v neděli je hodová slavnost ke sv. Jiří, patronu farního kostela.

Příští neděli je v Moravičanech sbírka na CM a na křesťanská média je sbírka 2. května.

Blahopřání.

Gratulujeme a vše nejlepší přejeme **panu Josefu Koukalovi** k jeho životnímu jubileu 70 let a **panu Gustavu Malíkovi** k jeho osmdesátinám. Oběma vyprošujeme hojnost zdraví, požehnání a radosti pozemské i nebeské.

farníci z Loštic

ŠTÍTECKO**ŠTÍTECKO****ŠTÍTECKO**

SBÍRKY z neděle 11. dubna: Štíty 1.755; Cotkytle 1.264; Horní Studénky 960 Kč.

Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

P. Jacek Brończyk

FARNOST ZVOLE**FARNOST ZVOLE**

SBÍRKA z neděle 11. dubna byla ve Zvoli 6.420 Kč.

Všem štědrým dárcům ať odplatí Pán.

P. František Eliáš

Kolem Komunitního centra ve Zvoli se stále něco děje a vylepšuje. Tentokrát to byla sobotní výprava na mladé habry, které byly zasazeny, aby zvelebily prostor před domem. Děkuji všem brigádníkům, kteří pomohli.

Pravidelné brigády jsou vždy ve středu od 16.00 do 19.00 hod. Je třeba upravit prostor před domem po stavebních pracích.

Více informací ohledně brigád poskytne Josef Bartoň, mobil: 725 796 359.

Nadále Vás prosíme o modlitbu, pomocnou ruku nebo menší či větší finanční příspěvek. Dále řešíme dotaci na vybavení farního domu – KC Zvole, a to na nové stoly, židle, kuchyň a další nezbytné věci.

Tomáš Čvančara, předseda spolku

MALETÍN**MALETÍN****MALETÍN**

Mše svatá v kostele sv. Mikuláše bude tuto neděli 18. dubna i příští neděli 25. dubna v 15.00 hod.

SBÍRKY z neděle 11. dubna: Lubník 2.000 + dar 1.400; Tatenice 2.560 + dar 10.000; Kosov 940; Hoštejn 1.100 Kč. Všem štědrým dárcům Pán Bůh zaplat.

P. Jaroslav Příbyl

HOMILIE PAPEŽE FRANTIŠKA Z NEDĚLE 11. 4. 2021

Zmrtvýchvstalý Ježíš se ukázal učedníkům několikrát. S trpělivostí těší jejich malomyslná srdce. Po svém vzkříšení dokonává „vzkříšení učedníků“. A oni takto Ježíšem pozvednutí, mění svůj život.

Omilosrdnění jsou především skrze tři dary: nejprve jim Ježíš přináší pokoj, poté Ducha a nakonec rány.

Na prvním místě jim dává pokoj. Učedníky svírala úzkost.

V obavách se uzavřeli do domu, ze strachu ze zatčení a z toho, že by mohli skončit stejně jako jejich Mistr. Nebyli však uzavřeni jen v domě, byli uzavřeni také ve svých výčitkách. Opustili a zapřeli Ježíše. Měli pocit, že jsou neschopní, neužiteční a pomýlení. Ježíš přichází a dvakrát opakuje: „Pokoj vám!“

Nepřináší pokoj, který zvenčí odnímá problémy, nýbrž pokoj, který vlévá důvěru zevnitř. Není to povrchní pokoj, nýbrž pokoj srdce. Říká: «Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.» (Jan 20,21). Jako kdyby říkal: „Posílám vás, protože vám věřím.“ Malomyslní učedníci jsou náhle usmířeni sami se sebou. Ježíšův pokoj jim dovoluje přejít od výčitky k poslání. Ježíšův pokoj vskutku probouzí poslání. Nespočívá v nerušenosti, v pohodlnosti, znamená vyjít ze sebe. Ježíšův pokoj je svobodný od uzavřenosti, které ochromují, láme řetězy, jež uvězňují srdce. A učedníci se cítí být omilosrdnění. Vnímají, že Bůh je neodsuzuje, neponižuje, ale má k nim důvěru. Ano, věří v nás více, než my sami věříme v sebe. „Miluje nás více, než my milujeme sami sebe“ (srov. sv. J. H. Newman, *Meditations and Devotions*, III, 12,2). Pro Boha není nikdo pochybený, neužitečný, vyřazený. Ježíš nám dnes znovu opakuje: „Pokoj tobě, který jsi vzácný v mých očích. Pokoj tobě, který jsi pro mne důležitý. Pokoj tobě, který máš poslání. Nikdo jej nemůže vykonat za tebe. Jsi nenahraditelný. A já v tebe věřím.“

Za druhé, Ježíš omilosrdňuje učedníky tím, že jim přináší Ducha Svatého. Daruje ho na odpuštění hříchů (srov. v. 22-23). Náš hřích, praví žalm (srov. 51,5), je stále před námi. Sami jej nedokážeme zrušit. Jedině Bůh ho odstraňuje, jedině On nás ve svém milosrdenství nechává vyjít z naší nejhlubší bídy. Stejně jako tehdy učedníci, také my si potřebujeme nechat odpustit. Odpuštění v Duchu Svatém je velikonočním darem, abychom vnitřně ožili. Prosme o milost přijmout, vzít za svou svátost odpuštění. A pochopit, že jádrem zpovědi nejsme my se svými hříchy, ale Bůh se svým milosrdenstvím. Nezpovídáme se proto, abychom byli zdrzeni, ale abychom se nechali pozvednout. Máme toho velice zapotřebí, všichni. Máme toho zapotřebí jako malé děti, které po každém pádu potřebují, aby je tatínek zvednul. Také my často padáme. A Otcova ruka je připravena postavit nás na nohy a nechat nás jít dál. Tato jistá a spolehlivá ruka se nazývá zpověď. Je to svátost, která nás pozvedá, která nás nenechává plakat na zemi, na tvrdé dlažbě našich pádů. Je

to svátost vzkříšení, čisté milosrdenství. A kdo naslouchá zpovědím, musí nechat pocítit vlídnost milosrdenství. To je to, co mají dělat zpovědníci: nechávat pocítit vlídnost milosrdenství Ježíše, který vše odpouští. Bůh odpouští všechno.

Po pokoji, jenž očisťuje, a odpuštění, jež pozvedá, tu máme třetí dar, kterým Ježíš omilosrdňuje učedníky. Předkládá jim rány. Těmito ranami jsme uzdraveni (srov. 1 Pt 2,24; Iz 53,5). Jak nás však rána může uzdravit? Milosrdenstvím. V těchto ranách se - jako Tomáš - rukou dotýkáme toho, že nás Bůh miluje až do konce, že naše rány vzal za své, že na svém těle nesl naši křehkost. Rány jsou otevřenými průduchy mezi Ním a námi, které vylévají milosrdenství na naši bídu. Jsou to cesty, které nám Bůh rozevřel, abychom vstoupili do jeho něžnosti a dotykem ruky mohli zjistit, kým je On. A abychom již více nepochoybovali o jeho milosrdenství. Když adorujeme a líbáme jeho rány, objevujeme, že každá naše slabost byla jeho láskyplností přijata. Děje se to při každé mši svaté, kde Ježíš obětuje své zraněné a vzkříšené Tělo. Dotýkáme se ho a On se dotýká našich životů. A nechává Nebe sestoupit do nás. Jeho zářící rány roztínají temnotu, kterou neseme uvnitř. A my, jako Tomáš, nacházíme Boha, objevujeme ho ve svém nitru a blízko a v dojetí vyslovujeme: «Pán můj a Bůh můj!». (Jan 20,28) Tady má všechno počátek, v milosti, v níž jsme omilosrdněni. Odtud se začíná křesťanská cesta. Pokud si naopak zakládáme na svých schopnostech, účinnosti našich struktur a projektů, daleko nedojdeme. Jedině tehdy, když přijmeme Boží lásku, budeme s to dát světu něco nového.

Tak to učinili učedníci: byli omilosrdněni a stali se milosrdnými. Skutky apoštolů vyprávějí, že «nikdo neřikal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné» (4,32). To není komunismus, je to křesťanství v čisté podobě. A překvapuje to o to více, pomyslíme-li na to, že ti samí učedníci se nedlouho předtím dohadovali o oceněních a poctách, o tom, kdo je mezi nimi největší (srov. Mk 10, 37; Lk 22,24). Nyní se o všechno dělí, mají «jedno srdce a jednu duši» (Sk 4,32). Co udělali pro tuto změnu? Spatřili v druhém stejné milosrdenství, jaké proměnilo jejich život. Objevili, že mají společné poslání, že mají společné odpuštění a Ježíšovo Tělo. Dělit se o pozemská dobra jim v důsledku toho připadlo jako přirozené. V textu se o něco dále říká, že «nikdo u nich nežil v nouzi» (v. 34). Jejich obavy se rozptýlily při dotyku Pánových ran a nyní nemají strach z léčení ran těch, kdo jsou v nouzi. Protože v nich vidí Ježíše. Protože tam je Ježíš - v ranách potřebných.

Sestro a bratře, žádáš si důkaz, že se Bůh dotkl tvého života? Ověř si, zda se skláníš k ranám druhých. Dnes je den, v němž se máme ptát: „Já, který jsem tolikrát dostal Boží pokoj, jeho odpuštění, jeho milosrdenství, jsem také sám milosrdný k druhým? Já, který jsem se tolikrát sytil jeho Tělem, dělám něco proto, abych utišil hlad chudého?“ Nezůstaňme lhotejní. Nežijme polovičatou vírou, která dostává, ale nedává, která přijímá dar, ale nečiní se darem. Byli jsme omilosrdněni, staňme se milosrdnými. Neboť jestliže láska končí u nás samých, víra vysychá a stává se neplodným intimismem. Bez druhého se stává nevtělená. Bez skutků milosrdenství umírá (srov. Jan 2,17). Nechme se vzkřísit pokojem, odpuštěním a ranami milosrdného Ježíše. A prosme o milost stát se svědky milosrdenství. Jedině tak bude víra živá a život celistvý. Jedině tak budeme hlásat Boží evangelium, které je evangeliem milosrdenství.

Zdroj ČBK, přeložila Johana Bronková

PŘÍŠTÍ NEDĚLI 25. 4. BUDE VE VŠECH FARNOSTECH SBÍRKA NA KŘESŤANSKÁ MEDIA

SBÍRKY z neděle 11. dubna: Zábřeh 15.575; Rovensko 3.339 Kč.

Dary: na potřeby farnosti 2.500, na Proglas 500, na TV NOE 500 Kč.

Dary na účet farnosti 3.000 Kč.

Sbírky za měsíc březen 2021 ve farnosti Vyšehorky: 2.530 Kč.

Dary: na opravu střechy fary ve Vyšehorkách 700 Kč.

Všem štědrým dárcům Pán Bůh zaplatí.

P. Radek Maláč

CHARITATIVNÍ SLUŽBA CÍRKVE V DĚKANÁTU

STÁLE VÍCE LIDÍ SE DOSTÁVÁ DO PROBLÉMŮ KVŮLI COVID-19. POMŮŽETE? V sobotu 24. 4. 2021 proběhne v supermarketech Kaufland Zábřeh a Kaufland Mohelnice jarní SBÍRKA POTRAVIN.

Tentokrát samozřejmě z epidemiologických důvodů v omezeném rozsahu, protože nemůžeme jít o kontaktní kampaň. Ve spolupráci s úřady, dalšími poskytovateli sociálních služeb i zástupci obcí pak darované potraviny a hygienu celoročně (spolu s vyraženými potravinami ze supermarketů) přerozdělujeme potřebným lidem v regionu, přičemž z 60% jde o domácnosti s dětmi.

Podpořit nás lze dvěma způsoby:

můžete se ZAPOJIT JAKO DOBROVOLNÍK, přiložit ruku k dílu a na tři nebo pět hodin nám v obchodech mezi 8.00 až 18.00 hodinou pomoci do košíků vybírat potraviny darované nakupujícími. Proškolíme Vás, převlečeme do slušivé zástěry, vybavíme ochrannými prostředky, pojistíme – stačí se ozvat a pomoc nabídnout na náš telefon 732 730 527 nebo email: chcipopomoci@charitazabreh.cz

Druhou možností, která je už pro všechny bez výjimky, je prosba: „V SOBOTU 24. DUBNA PŘIJĎTE ZA NÁMI DO KAUF LANDU A KE SVĚMU NÁKUPU PŘIDÁTE NAVÍC I NĚCO PRO POTŘEBNÉ.“ Čekat a doufat ve Vaši návštěvu budeme v prostoru za pokladnami. Za jakoukoliv pomoc, podle toho, co si můžete dovolit, Vám budeme moc vděční.

POSTNÍ ALMUŽNA 2021. Krabičky Postní almužny s obsahem vašeho „postního snažení“ můžete od 2. neděle velikonoční nosit do svých kostelů nebo také na recepci Charity (Zábřeh, Žižkova 15; v pracovní dny v době od 7 do 16.30 hod.) Krabičky, prosím, označte názvem své farnosti. Díky této aktivitě můžeme v rámci „Stipendijního fondu“ formou nevratné finanční výpomoci podporovat studium a další osobnostní, duchovní, kulturní a sportovní rozvoj dětí a mládeže z vícečetných, neúplných a sociálně slabých rodin. Pokud i vy o takto potřebných ve svém okolí víte, dejte nám o nich, prosím, vědět. Děkujeme vám.

Týdeník Farní informace vydává Římskokatolická farnost Zábřeh, Farní 10, 789 01 Zábřeh

IČO: 48428213, tel.: 583 414 531, E-mail: fazabreh@ado.cz; <http://rkfzabreh.rps.cz>.

šéfredaktor - J. Kroul, redakce - H. Lexmanová.

Vychází nákladem 1.050 kusů pro děkanát Zábřeh. Evidenční číslo: MK ČR E 12888

Neprodejné. Za obsah příspěvků odpovídají autoři.